

Księga Abdiasza

Poniżenie Edomu

1. Widzenie Abdiasza. Tak mówi Wszechmogący Pan o Edomie: Słyszeliśmy wieść od Pana i wysłano gońca do narodów: Wstańcie! Ruszmy przeciwko niemu! Do boju! 2. Oto uczyniłem cię małym wśród narodów, wzgardzony jesteś bardzo wśród ludzi. 3. Pycha twojego serca zwiodła cię, który mieszkasz w rozpadlinach skalnych, swoją siedzibę umieściłeś wysoko, myśląc w swoim sercu: Kto mnie sprowadzi na ziemię? 4. Choćbyś wzbił się wysoko jak orzeł, choćbyś założył swoje gniazdo wśród gwiazd, sprowadzę cię stamtąd - mówi Pan. 5. Gdy złodzieje wtargną do ciebie albo nocni rabusie - jakże będziesz splądrowany! Czy nie będą kradli do woli? Gdy zbieracze winogron przyjdą do ciebie, czy pozostawią choć jedno grono? 6. Jakże огоłocony jest Ezaw, przetrząśnięte są jego skarby ukryte. 7. Aż do granicy cię ścigali wszyscy twoi sprzymierzeńcy, zawiedli cię i wzięli nad tobą górę twoi przyjaciele; ci, którzy jedli twój chleb, zastawią na ciebie sidła. 8. Zaiste, w owym dniu - mówi Pan - wytępię mędrców z Edomu i roztropnych z góry Ezawa; nie ma u niego roztropności. 9. Wtedy będą przerażeni twoi bohaterowie, Temanie, wszyscy mężczyźni będą wytępieni z gór Ezawa mieczem. 10. Z powodu zbrodni na twoim bracie Jakubie, okryje cię hańba i będziesz wytępiony na zawsze. 11. Wówczas gdy stałeś na uboczu, kiedy to wrogowie brali do niewoli jego wojsko, a cudzoziemcy wkraczali do jego bram i rzucali losy o Jeruzalem, także ty byłeś jednym z nich. 12. Nie paś oczu widokiem swojego brata w dniu jego nieszczęścia! Nie ciesz się z powodu synów Judy w dniu ich zagłady i nie mów zuchwale w dniu niedoli! 13. Nie wkraczaj do bramy mojego ludu w dniu jego klęski; nie paś i ty oczu widokiem jego nieszczęścia w dniu jego klęski! I nie wyciągaj ręki po jego mienie w dniu jego klęski! 14. Nie stój na rozstaju dróg, aby zabijać jego uchodźców! I nie wydawaj jego zbiegów w dniu niedoli! 15. Gdyż bliski jest dzień Pana na wszystkie narody. Jak postępowałeś, tak postąpią z tobą. Odплата za twoje postęпки spadnie na twoją głowę. 16. Bo jak piliście na mojej świętej górze, tak pić będą stale wszystkie narody; pić będą i chleptać, i będzie z nimi tak, jak gdyby ich nigdy nie było.

Wywyższenie Izraela

17. Lecz na górze Syjon będzie wybawienie, jest ona przecież święta, i dom Jakuba przejmie w posiadanie tych, którzy go posiadłości pozbawili. 18. A dom Jakuba stanie się ogniem, dom Józefa płomieniem, dom zaś Ezawa słomą; podpalą go i strawią; i z domu Ezawa nikt nie ocaleje - bo tak rzekł Pan. 19. I posiadą Negeb, kraj górzysty Ezawa, i Szefelę, kraj Filistyńczyków. Posiadą też kraj Efraima i kraj Samarii, a Beniamin zajmie Gilead. 20. Pierwsi wygnańcy, z synów Izraela, ci w Chelach, posiadą kraj Kananejczyków aż do Sarepty, a wygnańcy z Jeruzalemu, którzy są w Sefaradzie, posiadą miasta Negebu. 21. Potem ocaleni na górze Syjon wyruszą, aby sądzić górzysty kraj Ezawa; lecz panowanie będzie należało do Pana.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01